

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknak és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyilttér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

A modern szocializmus.

— Két cikk. —

I.

A modern szocializmus megfejtésére leginkább két jelszót (Schlagwort) szoktak használni. Az egyik a túlnépesedés, a másik a tulprodukciónak hangoztatja.

A túlnépesedés tanának megalapítója Malthus Robert Tamás angol nemzetgazdász volt. Malthus tana lényegében a következő: Minden organikus lény szervezetében rejlik a szaporodás. A szaporodás gyorsasága a különböző organizmusoknál különböző és általában annál nagyobb, minél alsóbb fokozatban az organizmus. Vannak mikroszkopikus lények, melyek néhány óra lefolyása alatt megkétszereződnek. A fejlődő szervezeteknél ezen határidő nagyobb és az embernél hozzávetőleg 25 évre tehető. Ezen szaporodás mértani arányban növekedik és így a föld nemsokára kiesik volna az emberiség befogadására. De még mielőtt az emberiség szaporodását a térhiány akadályozná, van egy másik akadály és ez az élelmi szerek hiánya.

Minél közelebb jutunk ezen határhoz, annál kevesebb lesz a küzdelem, melyet Darwin létérti küzdelemnek nevezett. Az éhség gátolja a szaporodást, az embereket háboru ingerli, a mi ismét pusztító betegségeket szokott maga után vonni. Igaz ugyan, hogy az ember a műveltségi fok emelkedésével ezen végpontot távolabbra helyezheti, és a termelési képesség emelésével az emberiséget még nem fenyegeti veszély, de mindenesetre be fog következni egy idő, a melyben a létért való küzdelem a legiszonyosabb formájában fog nyilvánulni és az egész föld kerekén a legborzasztóbb éhhalál fog bekövetkezni. Ez Malthus tana, mely azon axiómán alapszik, hogy a lakosság geometrikus, az élelmi szerek pedig csak számtani progresszióban szaporodnak.

Az ezen tanból levont konzekvencia rendkívüli hatással volna összes társadalmi viszonyainkra. Megtámadja legszentebb érzelmeinket, sőt erkölcsi és humánus intézményeinket. Egy ízben maga Malthus azt állítja: „Azon ember, a ki egy már okkupált világrészben születik és sem családja nem tudja őt fenntartani, sem a társadalomnak munkájára szüksége nincsen, semmiféle joggal sem bír, hogy a társadalom élelmi szereit fogyasztsa és e földön igazán fölösleges. A természet nagy asztalánál az ő számára nincs terítve. A természet távoztat parancsol neki és nem késik ezen parancsot ő maga végrehajtani.“ Ezen tanának következményeként megtámadja a házasságot, a jótékonyági intézményeket, az alimizmát, mely szerinte csak a téltenséget és tünyságot mozdítja elő.

Mily sivár volna az élet, mily ridegek az emberek, ha ezen tan diadalt arat vala. A szívek, a nemes érzelmek ezen tárházának. Örökre el kell vala némulnia, hogy a rideg számításnak helyet engedjen.

Jól mondja Dühring: „Malthus tétele és eszméjára ellen neheztelve fordul az emberiség és azok ellen föl is zudulna, ha az általa föllállított törvény igaz volna. Az ascetikus ajánlása, a tömeggel szemben tanúsított szűkkeblűség és szegységteljes föltevés, az emberit a társadalom nagy tömegéből kiűlni — oly pontok, a melyek az angol tiszteltes ur és követői részére a társadalom minden meg nem romlott elemeinek megvetését biztosítják.“

Malthus fenti tanának kifizetésaként a munkásosztály nyomorát csakis a túlnépeségnek tulajdonítja. Ez ellen kér tehát óvintézkedéseket és ezért a munkásoknak a nötlenségét ajánlja. A kormányintézkedések szerinte nem igen javíthatnak a munkások sorsán, mert ezeknek annyi hatalmuk van, mint a tollaknak a folyammal szemben, a melyen usznak.

Mindezekből látjuk, hová vezethetne Malthus tana, a melynek különben meg van ama

rosz hatása, hogy közsivű emberek és lelkiismeretlen államférfiak a munkás-nyomorral szemben ezen tanra hivatkoztak és a nyomort mint elkerülhetlen törvényt tekintették.

Malthus ellen egész csoportja a nemzetgazdászoknak lépett fel. Igaz ugyan, hogy az alap, melyből Malthus kiindult, helyes és megrendíthetetlen és csak a következtetései hibázott. Így pl. a tapasztalat azt bizonyítja, hogy valamely államban lehet szociális baj, lehet éhség a nélkül, hogy ott túlnépesedés volna. Egyiptom, Palesztina, stb. az ókorban sokkal népesebbek voltak s mégis egész Európa éléskamráját képezték, holott most sokkal csekélyebb számú lakosságot sem képesek eltartani. Ellenkezőleg pl. a vörösbőrűek területein Amerikában az európaiak odaérkezése előtt a csekély számú lakosság dacára túlnépesedés volt. A különböző törzsek egymás ellen vívott harcai leginkább az életfentartás szempontjából folytak, holott most ugyanezen terület a tiszteres lakosságot is igen gazdagon táplálja. Valamely ország túlnépesége tehát teljesen független a népsűrűségtől, hanem függ első sorban az illető ország műveltségi fokától. Minél alacsonyabb az, annál kevesebb lakosságot bír el, minél inkább emelkedik a műveltség foka, annál több embert képes eltartani. A túlnépesedés tehát nagyon viszonylagos és így korunk szociális mozgalmait ebből megfejtetni nagyon nehéz volna.

Fontosabb ama másik ok, a melyre a szocializmust visszavinni akarják és ez a tulterhelés. Az emberi ész a gépbe oly erőt tudott önteni, hogy ennek termelési képessége rendkívülivé vált. A verseny, mely ugy látszik életünk elmaradhatatlan kelléke, ezen termelési képességet igyekszik fokozni, így előáll a tultermelés mely az árak csökkenését vonja maga után. A kereslet és kínálat közötti egyensúly megzavartatik és az eredmény az ugynevezett kereskedelmi krízis, melynek már annyi emberélet esett áldozatul. A gyárosok a tultermelés

TÁRCZA.

Sonett.

— Románból. —

Kihalt az élete büszke Velencének,
Nem hallasz éneket, — hallgatnak a dalok;
Ives bemenetre a holdsugár ragyog
S fent az ég azúrján a csillagok égnek.

Okeanos a kit nem vénitnek napok,
— Enyészeten keserg drága jegyesének,
Látja örök ifjan mint tűnik az élet
S megtörnek az éjben a panaszló habok.

S elalszik a hullám mint egy varázsszóra,
„Szent Márk“ ódon tornyán mely itt maradt
papnak,
Az elmúlt időkből: — éjfél kong az óra.

És Sibillaszerű zugása a habnak,
Mintha szagatottan azt mondotta volna:
„Nincsen ottan élet, a hol holtak vannak!“
(Eminescu.)

Szamosujvári.

A tarackosi pedagógus.

(Folyt. és vége.)

Rossz nyelvek fecsegték, hogy e közleményért Rubintkövy ur száz darab britannikát ígért a szerkesztőnek. Akárhogy volt is a dolog, egyik lap a

másik után vette át a hírt s a tarackosi pusztá neve egyszerre ismeretessé vált.

A tanfelügyelő ur melegen szorította meg a nagylelkű alapító kezét, midőn a kaszinóban találkoztak.

— Most még csak szóval mondhatok köszönetet, de majd eljön a köszönet másféle nyilvánulása is. Hanem magam személyesen akarok kimenni, el nem mulasztom a jeles új intézet meglátogatását.

Rubintkövy ur menten levelet intézett a tanítóhoz, hogy igyekezzék, mert nemsokára fényes látogatást kapnak. Annak eredményétől függ további szerencséje. — Az ispánnak be kellett jönnie gyakran a városba, attól is nagy érdeklődéssel tudakozódott Izidor ur működése felől. Az ispán meglehetősen goromba ember volt, (másképen nem is tudott volna Rubintkövyvel boldogulni,) és csak nagy közönyösen vetette oda:

— Bánom is én, ha tótágast áll is!

Bizonyosan az irigység beszél belőle, vigasztalta magát a nagyságos ur. Így tartott a dolog vagy két hónapig.

Végre elérkezett az ünnepélyes nap, melyen a tanfelügyelő Tarackosra utazott. Rubintkövy ur előre megírta az ispánnak, hogy gondoskodjék a kellő fogadtatásról, ne kimélje a pulykát, kacscát, stb. A kirándulás kedvéért még vagy két megyeházi ur csatlakozott a tanfelügyelőhöz, így a Rubintkövy kényelmes uti hintóján egész deputáció vonult ki.

Reményfi Izidor teljes díszben várta az uraságokat. Arca, mint a telt hold, ragyogott, méltán dicsérve a béresgazdáné kosztját. Ruhanémetje is előnyös változáson ment keresztül, ujjonnan mosott sárga nankin öltözet pompázott házának indult termetén, nyakkendője veszedelmesen vörösölt, csak

épen a cipőjén éktelenkedett egy nagy folt, nem igen dicsérve a tarackosi kisipar virágzását. Ennek megújítása még nem telt ki az eddigi lénungból.

A hodályból alakított tanterembe lépve, feltűnt a tanfelügyelő urnak, hogy semmiféle taneszközt, egy árva hegedűn kívül, nem lát, a padok pedig nem a szoba közepén, hanem a fal mellett van elhelyezve, ott foglalt helyet egy rakás mosdatlan gyerek, szörnyen bámulva az ismeretlen csodát az urak alakjában. A deputáció leült egy hirtelen behozott asztal mellé; a nyitott ablakon Tarackos idősebb nemzedéke leskelődött, behallatszott a bérres-lányok jókedvű vihogása.

Nagyságos Basaréthy Nep. János ur ünnepélyes szavakkal megnyitván a vizsgálatot, felhívta a tanítót, hogy kezdje meg a kérdészködést.

— A felnőtteket néltőztatik előbb parancsolni, vagy a kicsinyeket?

— Oh, hát a felnőttek is iskoláztak? Derék, nagyon derék.

— Oh kérem alássan, minden este tanítottam őket. Néha éjjel is. Erővel kellett őket hazakergetni minden este.

— Igazán szép. Majd rájuk is kerül a sor, lássuk előbb az aprókat. Tessék kiszólitani a legbátrabbakat.

— Mit teszik? Magyarot, németet vagy franciát? Az ügyesebbek a lengyelt és oláht is tudják.

— Mit beszél ön? Hát ennyi mindenfélét tanultak? Az lehetetlen. Csak a magyart kérem először.

— Gyere ki, Kása Jankó, — szólt Izidor, a hegedűt elővéve.

Kása Jankó kiállott a szoba közepére, megázta kócos haját, mely szeméibe hullott, azután a deputáció rendkívüli bámulatára a lajbi zsebéből

elkerülése végett gyakran szövetségre léphetnek, cartelleket kötnek, félerővel dolgoznak. A tultermelés megszüntethető tehát, de támad egy másik többlet, ez a munkaerő többlete. Mi történik ezzel? A munkások egy része felemészti megtakarított filléreit, egy másik rész nyomorog és statisztikai kimutatások szerint Németországban 200,000 munkás koldul, míg máik része a biin útjára lép és mint tolvajok népesítik be a börtönöket.

Ime tehát eljutottuk a szociális kérdés lényegesebb részéhez: a munkáskérdéshez. Ez az egész kérdés középpontja. Minden gazdasági termelés tulajdonkép a tőke és munka összműködéséből ered és így természetes, hogy ezen két tényezőnek egymáshoz való viszonya adja meg az egész társadalmi élet jellegét. Ha az egyik a másiknak rovására tulhatalomra jut, az ellentét a kettő között kifejlődik és a társadalmi kérdés abban fog sarkalni, miként kell az egyik részt a másik tul-sulya ellen megvédeni, miként kell a kettő közötti megzavart egyensúlyt helyreállítani. Már pedig a termelési viszonyok és gazdasági élet alakulása a XIX. században megváltoztatta úgy a munkás helyzetét, mint a munka jellegét. A tudomány, az emberi alkotó erő megtette a magáét, vasóriásokat teremtett, a melyek a nyers termények összehordását, feldolgozását, kikészítését bámulatos gyorsasággal végzik. A termelés gyorsrá, olcsóvá teszik és ezzel az ipar és kereskedelemnek bámulatos lendületet adnak. De másrésről épen ezen vasóriások azok, melyek a munka jellemét, valamint a munkás helyzetét megváltoztatták.

Dr. Szántó S.

Nagyvárad püspökének utja Széplakig.

Gencsy Sándor polgármester ur gyönyörű buszuszavai után a menet Zovány felé indult, kísérve néhány somlyói fogattól. Az ut mindenütt virágos réteken vezetett keresztül, mintha a természet is akart volna kedveskedni a virágokat kedvelő főpásztornak. Rövid idő múlva már föltűnt a zoványi diszkapu s a kivonult nép tarka serege. A ref. templom harangjainak zugása közt érkezett meg ő exciája Zoványra, a hol Visky Pál ev. ref. lelkész várta palástban s fogadta a következő, valóban emelkedett szellemű beszéddel:

Midőn érinté fülünket a hir, hogy nagyméltóságod Szilágyvármegyét szándékozik szerencsétlenni becses látogatásával: e megye lakóinak keblében — mintha egy ember lettünk volna — édesen dobbant meg szívünk. Mert táplált a remény, hogy saját testi szemeinkkel láthatjuk és tisztelhetjük excellenciádat, a nagy férfit, az egész embert, kit azzá tett a világos fő és nemes szm, az embernek e két legdrágább dicsősége, ékessége.

Mindenek előtt a nagy tudóst van szerencsénk tisztelni excellenciádban, ki gyermek és ifju korában — mint szorgalmas méh — gyűjtötte az ismeretek édességét; azután — hogy az alap megvetve lett — tudományszomja és fényes talentumaival alá bocsátkozott a tudományok, ismeretek bányájának

mélységébe, felszínre hozni az ismeretek, a tudomány szinaranyát az emberiség boldogítására.

Azután tiszteljük excellenciádban a mélyvallásos embert. Mintha láttuk volna, hogy a midőn tudományszomja kihívta Istennek szép világába buvárkodni, a szellő susogásában hogy társalgott a minden világok hatalmas és bölcs urával. Midőn a a kis madár hymnuszát zengette, hogy bámulta abban Istennek imáadását. S midőn látta fölszállani az illatpárát a virág kelyhéből a magasságba: oltárát látta ott a legtisztább áldozatnak!

Tisztelettel hajlunk meg excellenciád előtt, mint a gyres öllerő előtt. A szegényeknek egész csoportja folyamodik excellenciádhoz, mint bőkezű adakozóhoz és mi hallottuk, hogy azoknak mindenike áldást mondva távozik el kegyes színe elől.

Legvégül a nagy hazafi előtt van szerencsénk kifejezni legmélyebb tiszteletünket. Mert volt szerencsénk olvasni életrajzából ezen tündöklő jellemvonást. Olvastuk, hallottuk, hogy excellenciád úgy a főrendiházban, mint a legmagasabb helyen — a koronánál — szívében a hazaszeretet melegével érvényesíti magas befolyását Fő törekvése mindkét helyen e Kárpátoktól szegélyezett édes Magyarországon szellemi és anyagi jólétének emelése, ennek békessége, virágzása és boldogsága.

Ime, ilyen vala a kép, melyet mi magunknak alkottunk excellenciád becses személyéről s úgy hiszem, hogy méltóztatott tapasztalni, miszerint e vármegye lakossága készséggel sietett őszinte kifejezést adni illetén fogalma és érzelmeinek.

Excellenciád egy szép koszorút visz magával megyénekből székvárosába, mely az őszinte szeretet, tisztelet, ragaszkodás, nagyrabecsülés nemes virágjaiból lett összeállítva. Kegyeskedjék excellenciád itt a megye vége felé érkezve, tőlünk is — a zoványi ev. ref. egyház és Zovány község ez időszertinti előjáróitól — elfogadni egy pár szerény virágcsalát ama szép koszorúhoz.

Egyik virágcsalát: tiszteletünk és szeretetünk őszinte kifejezésének virágcsalát.

Másik ama szívből jövő jó kívánságunk: Isten excellenciádat a tudomány tovább kultiválása, Isten országga terjesztése, a szegények grámolitása és a hazabírádságra sokáig éltsse!

Erre ő exciája a töle már megszokott szívelyes modorban válaszolt. Még néhány percig társalgott a künn levő urakkal, majd kocsiába ült s folytatta útját a zöld galyakkal s virágokkal diszitett csinos falun keresztül.

Ipp előtt érdekes kis epizod történt. Néhány földész leány s asszony állt az ut mellett s nyújtott ő exciájának virágkoszorút; vagy 200 lépésnyire a kocsitól egy éltesebb anyóka ugyancsak igyekezett, hogy ő is átadhassa szerény koszorúját. Látva ő nmlga, hogy mennyire erőlködik szegény a futástól már rég elszakott lábait serényebb tempóban mozgatni, intett kezével, hogy ne siessen olyan nagyon, mert megvárja.

Örömkönyek közt csókolta meg kezét a kegyes főpapnak s adta át ő is hódolatának jelét. Miután ő exciája nyájasan megköszönte ezt az igazán szívből jövő s őszinte figyelmet, tovább hajtattott Ipp felé, a hol zöld galyakból s virágokból csinosan összeállított diszkapu alatt várta már a falu lakossága.

Itt Juhász György ref. lelkész fogadta rövid beszéddel, melyre a püspök ő nmlga szintén válaszolt s a menet tovább haladt.

A porci tetőn már látható volt a Biharmegye határán felállított diszkapu s alatta várakozó nagy néptömeg. A diszkapun fenyőfából faragott betűkből volt kirakva „Isten hozott.“ Itt sorakoztak a megyei urak, a bályogi tűzoltóság Pércsy Adorján jegyző parancsnok vezetésé alatt; 10 banderista, élükön Baranyi Géza birtokossal, a margittai s pappfalvi bencések, a papság és még számosan. Ő excellenciáját Morvay Tihamér főszolgabíró üdvözölte.

Ő nmlga válasza után következtek a bemutatások, majd megindult a 25—30 kocsiból álló menet élen a lobogós ingbe öltözött banderistákkal, kik közül 2 nyalka legény folyton a püspöki kocsi mellett lovagolt. A községben a „városháza“ előtt 2 piramis volt felállítva, a melyeken fehér mezőben buzavirágból S. L. monogrammm volt olvasható. Az utcák végig zöld galyakkal voltak diszitve. A templom előtt sorakoztak a megbérmálandók s a hívők nagy száma. Itt is volt egy diszkapu: „Áldott, ki az Ur nevében jön“ felirattal. A templom bejáratánál szintén a bályogi tűzoltóság szolgáltatta a diszörséget.

Ő exciája kiszállván hintájából, fölvevén egyházi ruháját, fehér ruhába öltözött leánykák között s lába elé hintett virágszirmokon vonult a csinosan feldiszitett templomba s végezte apostoli buzgósággal főpásztori kötelességét.

Isten áldása vezérelje tovább.

Különfélék.

* **Diszpolgárrá** választás. Sz.-Somlyó város képviselő május hó 31-én Gencsy Sándor fáradhatlan polgármester elnökelete alatt rendkívüli közgyűlést tartott, melyen Somogyi Kálmán ügyvéd módványára a nagy számban megjelent képviselők dr. Schlauch Lőrinc Nagyvárad nagyevű püspökét határtalan lelkesedéssel diszpolgárrá választották. A város ezzel halálját óhajtott kifejezni a kiváló egyháznagy és államférfi iránt itt Somlyón gyakorolt számos jótéteményéért, főleg pedig, hogy a magyarság e végvárában a régóta vajdudó gymnasiumot nemcsak kegyuraságába vette, hanem annak fönnállását minden időre biztosította. A diszpolgári oklevelet küldöttség fogja a nagyérdemű főpapnak átnyújtani.

* **Jótekonyság.** Dr. Schlauch Lőrinc püspök ő nagyméltósága ittléte alatt is fényes bizonyosságát adta nemeselelkűségének, a szegények s minden jó ügy iránt érzett meleg szeretetének; a jótekonny nőegyletnek, tűzoltó-egyesületnek, az ipariskolának, szegényeknek 50—50 s a zenészeknek 20 frtot adott. Ama sok kedves és feledhetetlen emlékhez, melyet a kegyes főpásztor itt időzése alatt hátra hagyott a segített egyesületek, szegények s még ki tudja elszámolni hány egyes embereknek halálja fiződik. Kísérje az Ég áldása az ember-szereteten, jótekonyságban kifogyhatatlan igaz magyar főpapot.

* **Dr. Jánasy Demjén,** a magyar minorita rend érdemekben gazdag tartományi főnöke s koronával diszitett arany érdemkeresztes a mult hó végén 6 napot töltött városunk falai között. Az alkjára s szellemi tulajdonságaira is igazán derék férfiú dr. Schlauch Lőrinc nagyevű püspökünk meghívására jött Somlyóra s miután a gymnasium ügyében tartott tanácskozmányon részt vett s a helybeli székházban a szokásos kanonika visitatiót is megtartotta teljes meglegedéssel, a vasutig a kocsi hosszú sorától kísérve, Nagyvárára utazott a visitatio folytatása végett.

* **Eljegyzés.** H. Nagy Gyula, a sz.-somlyói járás szolgabírája, e hó 1-én váltott jegyet Sz.-Nagyfaluban Nagy Ferenc bájos és művelt leányával Bertával. Szerencsét kívánunk!

— Hát maga, ispán, nem tudta ezt a gazembert elkergetni? Nem tudott engem a tévedésről értesíteni?

— Megmondta a nagyságos ur, — mordult a kérdezett, — hogy ne törődjem vele, ha tótágot áll is.

Rubinkövy ur utoljára sem tudta senkin bosszuságát tölteni s a jó kedvre derült urak vidámsága valamennyire magához térítette. Izidor urat menten elexpediálta, az ispánnak is meghagyta, hogy elcsapatás terhe alatt senkinek ne merjen a dologról szólni. Az uraknak is addig könyörgött, míg megigérték, hogy elhallgatják a dolgot. A vizsgálati nap egyébiránt, a pompás ebéd és jó borok hatása alatt igen vidáman végződött.

Igy lett vége Tarackoson a nagyreményű pusztai iskolának; azóta nem fú arra a civilizáció szele.

Hanem mégis megtudták a székvárosban az eseményt s Rubinkövy urnak sok bosszuságot kellett elnyelni, mert mindenki azt kérdezte tőle: mikor megyünk Tarackosra examenre? Bizonyosan az az ármányos ujságíró — mert azok mindent megtudnak — híresztelte el és Rubinkövy urnak meg kellett adni az ígért száz britannikát, ha azt akarta, hogy a tarackosi „kiváló tanférfi“ szereplése az ujságba ne kerüljön.

És ime: mégis odakerült.

Bihari Kálmán.

szijra fűzött pergó sarkantyut huzott ki, s mint a ki jól be van tanítva teendőjére, felkötötte amugy mezitlábra s meghajtá magát az urak előtt.

— Nincs csizmája kérem, — magyarázta Izidor ur, azzal hirtelen rárántott valami utszéli nótát és Kása Jankó nagy lelkesedéssel elkezdte járni a magyar szót. Az urak egymásra bámultak, Rubinkövyt a guta kerülgette. Kása Jankó csak járta, járta, míg Izidor ur intésére egyszer csak felkapta az épen fogait piszkáló Májas Zsuskát s most már együtt rakták a kállai kettőst. Egy harmadik intésre az egész apró sereg felállott, a fiuk átkarolták a lányokat s olyan csárdásra kezdtek, hogy a fölvert por ugyan megköhögötte az uraságokat.

A tanfelügyelő komolyan vette a dolgot.

— Szép, nagyon szép. Én méltánylom az ön eljárását, tanító ur. Igy akarta egy kis ügyességre kapadni ez ártatlan elhanyagolt lelkeket, így kedveltette meg velők az iskolát. Nem szokásos eljárás, de van benne logika. Egészen eredeti módszer. Hanem térjünk át most már másra.

— Igenis kérem alásan, a francia következik, felelt Izidor egész készséggel. Az urak szólni sem tudtak a meglepetéstől. Izidor „beharangozott“ s Tarackos mezitlábas sarjadékai valami nagyszerűek voltak, a mint Izidor ur nyakatekert franciaságu vezérszavaira végigcsinálták a négyes figuráit. Az ablakon át hatalmas röhögés fejezte ki a publikum tetszését. Rubinkövy ur izzadt, mintha épen őt tán-

coltatták volna. A mint a muzsasereg leült pihenni, megszólalt a tanfelügyelő:

— De hát a beszéd és értelemgyakorlatok?

— Beszéd és értelemgyakorlatok? — ismétlé Izidor ur, mintha valami ismeretlen világrész nevét hallaná.

— Na igen, igen. Azután meg az írás, olvasás, nyelvtan?

— Instálom, azok itt nem fordultak elő.

— Micsoda, hát ön írni sem tanította őket?

— Az nem volt mondva, kérem. Azután meg magam sem igen tudok írni.

— Hát micsoda tanító maga? kiáltott elszörnyülködve a tanfelügyelő.

— Én — én — instálom — nyögte rosszat sejtve Izidor — én táncitanító vagyok. Azelőtt borbély legény voltam.

De már akármilyen komoly volt is a három ur, erre a szóra olyan hatalmas kacagásban tört ki, hogy csak úgy rengett bele a hódály fala. Rubinkövy ur megragadta gallérjánál fogva a táncmestert s dühösen rivallt rá:

— Hogy mért maga engemet bolonddá tenni?

— Én — én — nagyságos uram — én nem tehetek róla — én azt tettem, a mit parancsoltak. Nem is gondoltam, hogy mást kívánnak tőlem?

— Hát a Mandelbaum bizonyítványa?

— Igenis, a Mandelbaum gyermekeit tárcolni tanítottam. Azi gondoltam, benne van az írásban, mert én nem nagyon tudok olvasni, csak német betűt egy kicsit.

* **A hivatalos lap** keddi száma közli, hogy a vallás és közoktatási miniszter a sz.-somlyói róm. kath. al-gimnázium részére az 1890/1. és 1891/2. évekre a nyilvánossági jogot engedélyezte. A mennyiben ez idő alatt a gimnázium felszerelvényei a nagyváradi püspök áldozatkészsége folytán beszeresetté válnak, — bizonyos az, hogy gimnáziumunk nyilvánossági joga többé meg nem vonatik. Annak idején, midőn a városi közgyűlés a minis-teri leiratot tudomásul venni fogja, bővebben fogunk foglalkozni ezen városunk kulturális fejlődésére nézve eseményt képező ügygyel.

* **A magyar** északkeleti vasut június hó 1-től kezdve Sz.-Somlyó és Zilah között minden szombaton egy külön személyszállító tehervonatot bocsát közlekedésre, mely reggel 4 óra 50 percek indul Sz.-Somlyóról és 7 óra 13 percek érkezik Zilahra, onnan este 7 óra 33 percek indul vissza és városunkba 9 óra 50 percek érkezik be. A tasnádi és sz.-somlyói vásárok emelése szempontjából éppen oly szükséges volna a pénteki külön vonat is. Ajánljuk ezt a szilágysági helyi érdekű vasut igazgatóságának szíves figyelmébe.

* **Egyházi élet.** A sz.-szolnoki ev. ref. egyházmegye folyó hó 15-én kezdődőleg tartja meg évi tavaszi közgyűlését Sz.-Somlyón. E gyűlés érdekességét emelni fogja, hogy 15-én néhai báró Bánffy György volt a megyei főgondnok gyászemlékünnepele fog a helybeli ref. templomban megtartatni, hol — mint halljuk, — a helybeli dalárda is közre fog működni. — Este az újonnan megalakult műkedvelő-társulat fog előadást rendezni. 16-án pedig az általános tisztújítás fog meg-ejtetni. Mindezekről bővebben a jövő számban.

* **Az adókvetítő** bizottságok működésének megkezdése ez évben országoserte késedelmet szenvedett az által, hogy a pénzügyminiszterium a vármegyei pénzügyigazgatóságok székhelyére, valamint a bocsátott megyék székhelyeire nézve a kirendelt kincstári előadók által az adókötelesek bevallásai s más rendelkezés alatti törvényesen számba vehető adatok alapján már elkészített III. osztályu kereseti adó kivetési javaslatokat felkötvetelte s azok leküldetéséig a tárgyalások megkezdését felfüggesztette. Tekintettel azonban az előrehaladt időre, melynél fogva a kivetés teljes befejezése szokatlanul igen későre fog elhúzódni, a mi ugy az államkincstár, mint az egyes adózók érdeke ellen történik, remélni lehet, hogy a jelzett akadály a leg-rövidebb idő alatt el lesz hárítva s a tárgyalások megindíthatni fognak. A tárgyalási sorrendről annak idején olvasóközönségünket értesíteni el nem mulasztjuk.

* **Esküvő.** Ifj. Berde Sándor vővölgyi ev. ref. pap mult hó 27-én tartotta esküvőjét Vármezőn a kedves, üde és szép Elekes Irma kisasszonnyal. Az eskü-tési szertartást lapunk szerkesztője végezte. Az esküvőt kedélyes reggei fejezte be, a mely után a holdog ifjú pár a völgyény hajlékába távozott. Ez esküvőt emlékeztetéssé fogja tenni azon körülmény, hogy a vendégek közül többen alapítványt tettek a vármegyei egyház leendő önállóságának biztosítására.

* **Tanári** székfoglaló. A zilahi ev. ref. főgymnasiumban folyó hó 1-én tartotta meg tanári székfoglalóját Petri Mór és Both István rendes tanár. Mindketten a magyar nyelv rendes tanárai és nemcsak székfoglalójukkal, de előző munkásságukkal is igazolták, hogy a főgymnasiumnak valóságos nyereségei. Egyszer alkal-milag bővebben fogjuk méltatni e két székfoglalót.

* **Hymen.** Kiss Emil, vármegyei első aljegyző pün-köst második napján tartotta esküvőjét Bárony Sarolta kisasszonnyal, Bárony János kedves leányával, Bárony István ismert jeles író nővérével, a zilahi róm. kath. templomban.

* **Személyi hír.** Kerekes Ferenc, okleveles mérnök, mint értesültünk, a déli vasutnál vállalt mérnöki szol-gálatot.

* **B. Polgár Gyula** kitűnő jellemkomikus (imitator) mult hó 31-én csekély számu közönség előtt mutatta be e téren nálunk egyedül általa frequentált művésze-tét. Előadásának minden pontja kitűnően sikerült. Valóban bámulatos ügyesség kell ahoz, hogy két órán át egymaga folytonos derűltésgben tudja tartani a hallga-tóságot, a nélkül, hogy kimerítően figyelmünket. Saj-náljuk, hogy másnapra hirdetett előadását pártolás hi-ánya miatt meg nem tarthatta.

* **Összeférhetlenség.** Szándékosan nem szóltunk eddig azon viselkedéshez, melylyel a „Tasnádi” jónak látja ev. ref. egyházmegyénk tisztújítása s különösen az esperes választás kérdésében sikra szállani. Közlelebb-ről azonban — természetesen a személyeskedést most sem mellőzhetvén — az összeférhetlenség kérdését veti fel az esperesség és az egyh. kerületi közügyigazgatói állás közt. A miért-et nem magyarázza meg, de nagy valószínűséggel különböző törvényszékeknél való mű-ködés összeférhetlenségét kívánja érteni. Ugyanis az esperes elnöke az egyházmegyei altörvényszékeknek, a generalis direktor tagja az egyházkerületi főtörvényszé-kének. Lássuk a törvényt. A 387. § azt mondja az egyházkerületi bíróságról: „Elnöke a püspök, jegyző az egyh. ker. főjegyző, szükség esetében törvényes helyetteseik. Tagjai: az egyházkerületi főgondnokok, az egyh. ker. közügyigazgató és az egyh. ker. közgyűlés által választott 3 gondnok, 3 tanár, 3 esperes.” Na már hogyha a közügyigazgatósággal összeférhetlen az esperesi állás, avagy összefér-e a főtörvényszéki bírói tiszt a választott 3 esperessel, mint főtörvényszéki bíróval? És a házassági főtörvényszéknél? A 392. § azt mondja: „elnöke a püspök, jegyzője az egyházkerületi főjegyző, szükség esetén törvényes helyetteseik. Tagjai: az egyházkerületi közügyigazgató (generalis director), mint házassági védő, az egyházmegyei esperesek és jegyzők, valamint az egyh. ker. közgyűlés által 6 évre választott 12 világi házassági főtörvényszéki bíró.” Ezen törvény szerint az altörvényszékek elnökei és jegyzői alkotják a püspök elnöksége alatt a házassági főtör-vényszéket a világiak közül választott 12 bíróval. És ezen világi bírók közül is lehet olyan, a ki valamelyik alsó törvényszéknek tagja, de a közgyűlés bizalma meg-tisztelt a főtörvényszéki bíróssággal is, a minthogy tény-leg jelenleg is úgy áll az eset, minthogy a kolozsvári egyházmegyének 2, és a sz.-szolnoki egyházmegyének 1 világi bírája a főtörvényszéknek is választott bírája. És menjünk tovább: a magyarországi ev. ref. egyház leg-főbb bíróságának elnöke a legidősebb püspök. Az ám,

de hiszen ez a püspök törvény szerint elnöke az egy-házkerületi bíróságnak is és azért e két állás nem ösz-szeférhetlen. És az elnökkel együtt 15 tagból álló con-venti bíróságnak mondhatnók csaknem mindenik tagja egyszersemind a kerületi, — sőt legnagyobb része az egyházmegyei bíróságoknak is. Ezen egyszerű tények előadása után mi hát az összeférhetlenség? Egyszerien az, hogy a ki valamelyik alsó foku bíróságnál mint el-nök vagy bíró szerepelt, a felsőbb bíróságnál ezen ügyben nem szavazhat.

* **Az EMKE** a tagsági aláírá-sok alapszabályszerü első 2 évi cyklusának lejárata alkalmából, az ügynek további országos támogatása végett, eddigi működésről részletes kimutatást és lelkes fölhívást bocsátott közzé. A kimutatás kü képet ad a nemzet filéreinek lelkiis-meretes hováfordításáról. E szerint évi járadékképpen kifizet 12707 frtot, mely 254140 frt lekötött tőkének felel meg; eszközölt továbbá 4608644 frt értékű befe-tetéseket, és így ezek együttesen kiteznek 30022644 frtot. A tőke fennmaradó jövedelme az egyszersem-indekorra szóló segélyek, jutalmak, népkönyvtárak és egyéb szükséges dologi kiadások fedezésére fordítat-tik Vármegyénket illetőleg egyszersemindenkorra adott 150 frt jutalmat, évi járadékképpen kifizetett 445 fo-rintot (melyből 370frt az ördögkúti Kormos övő), és létesített 10725 frt értékű népkönyvtárt. A tagtársak-hoz intézett felhívást itt közöljük: „Tisztelt Tagtár-sak! Nincs magyar ember, ki fennen ne hirdeténe és vallaná, hogy a hazáért és nemzetért, ha kell, életün-kei s vérünket, vagyonunkat és családunkat, minde-nünket feláldozni tartozunk. Nemzetünk, ez uralkodó jellemvonását egész múltjával, az örök önfeledőzós za-kadatlan tetteivel és tényeivel igazolta és bizonyította. Bizony ág erre a jelenben is a leghazafiasabb és leg-nemzetibb ügy, az E. M. K. E. ügyének általános, or-szágos áldozattal fölkarolása s ez áldozatok árán foly-ton növekvő sikere és diadala. A mit megadulásunkkor erős meggyőződéssel, teljes hittel reméltünk, egyre fo-kozottabban kezd teljesülni: a magyar társadalom meg-mozdult; tagjaink nem fogynak, hanem szaporodnak; társadalmi hálózatumk bő, alkotásaink naponként soka-sodnak és gyarapodnak; diadalunk biztatóbb és re-ményteljesebb. Tagjaink áldozása és részvétele, tisztika-runk és fiókjaink önfeláldozó munkálkodása egyre ma-gasabbra emelik jelképes lobogónkat. A hazafias sajtó révén a nyilvánosság színe előtt munkáló ügyünk — melynek állandó és szigorú évkönyve éppen e sajtó — mindenfelé, fönn és lent, csak elismeréssel találkozik s ekként a nemzet minden egyes tagjával szemben az eszmén kívül a siker kettős valószínűsára hivatkozha-tunk. Ha akármelyikünk, mint már tag, egy még nem tagot belépésre hív föl, ennek visszalépnie vagy vona-kodnia immár erkölcsileg lehetetlen. Csak mi teljesít-sük híven és lelkiismeretesen továbbra is földadatumkat, kik a zászló alatt vagyunk, s nemzetünknek újabb nagy diadala, a második honfoglalásnak a szívetet és fölvilágosodás fegyvereivel folytatott nagy küzdelme többé nem lehet kétséges a bizonyatlankodók és csüg-gedők előtt sem. Csak mi tegyünk elvállalt anyagi s még inkább erkölcsi kötelezettségeinknek eleget s a nemzeti tár-adalom, Isten segedelemével, megadandja azt a tanubizonyosságot ellenségeink és a világ előtt, mely-nek ígéretével, a zászló kitűzése s a közművelődés lo-bogója alá föliratkozásunk által, mi, az első tízezer tag, a legszentebbit és a legkomolyabban elkötelezve és terhelve vagyunk. A hazafias lelkesedés után, a haza-fias lelkesedés után, a hazafias kitartás és felelősségér-zet e reményben és tudatában fordulunk a tagsági kö-tetezettségnek első cykusa alkalmából Tisztelt Tagtár-sak, kik együtt indulánk: szíveskedjék közös nagy nemzeti ügyünkben, az ügy fenntartásában és tovább fejlesztésében, elv-, tag és munkatársi szövetségünket rendületlenül föntartván, haráskörében és környezeté-ben, mint megbízottunk részvételre és áldozatra tovább izgatni, buzdítani; mely célból zárunk ide működésünk tömör kimutatásával s alapszabályaink kivonatával egy gyűjtőívet is. E végből kérjük, kegyeskedjék f. év ju-nius 30-ig az ívet — hogy a nyár végén tartandó köz-gyűlésenkben már bejelenthessük, — szíves sorai kísé-retében hozzánk Kolozsvárra beküldeni. Az elienséges irányu, nemzetiségi közművelődési egyletek évenként való jövedelme sokszorososan haladja meg összes vagy-onunkat: szabad-e, engedhetjük-e, hogy a fáradtságos és fényes kezdet után féluton megálljon saját hazánkban a testvérség eszközeivel dolgozó és fáradozó ügyünk?... Kolozsvárt, 1890. május hó Az igazgatói választmány nevében honfui üdvözléssel gróf Bethlen Gábor, elnök. Sándor József, főtítkár.

* **Szélhámos házasságközvetítő.** Szép leány, bána-tos leány nehéz panasszal jött a bíró elé. Nővérének (a ki szint oly szép és talán még bánatosabb) házassá-ga közvetítésére vállalkozott egy Blum Mátyás nevű jó madár. Nem sokára egy Blumenfeld Dezső nevű másik jó madarat mutatott be náluk azzal, hogy ez az ur az, a ki bagatell száz s egy néhány forint hozomány mellett szívével és kezével boldogítandja a panaszos szép leány nővérét. Az eljegyzés megtörtént s a vőle-gényjelölt haza utazott, (?) felvéve a hozományból 30 frt előleget. Pár nap múlva azonban megest megjelent a házasságközvetítő Blum ur s kérve-kért 25 frtot a vő-legény részére, kinek arra nagy szüksége van. Megkapta ezt is Blum. Aztán meg táviratokra (??) kel-lett 4—5 frt. Kéőbb meg 19 frtot a maga szerény személye részére kért kölcsön a derék Blum. Nem so-kára aztán (akárcsak egy érzékeny német novellában) könnyezve állit be a kedves Blum a mennyasszonyi házhöz. Ugy meg volt hatva a szegény Blum. Nagy, nehéz hirrel jött. Előbb egy pohár vizet kért a Blum. Zsebkendőjét elővette s szeméit törölgette Blum. Nagy sokára tudott szóhoz s a hir a mit hozott lesújtó volt a szó teljes értelmében: „a vőle-gényt megütötte a mennykő.” Ez volt a hir, mit elkecserevedve vallott be Blum. De hát (hisz se Blum urát, se a vőlegény urát nem volna kár) a pénzt is oda ütötte volna a mennykő? Nem, az nem lehet. A bíróságnál van már az ügy. A vőlegény (Blumenfeld) kiderült már, hogy nem is annyira Blumenfeld, mnt más valaki s a mennykő nem is ütött belé (milyen kár!); de sőt egészségben él. Blum ur — az tudja a másik nevet is. Bum, bum, bum! Megfogja mondani azt a derék Blum.

* **Egy 13—14 éves fiu**, ki a magyar írá-s olva-sásban teljesen jártas, nyomdánkba gyakornokul azon-nal felvétetik!

Közgazdaság.

1890. május hó 30-án tartott hetivásár for-galmi kimutatása. (Közép számítás szerint.)

	Közép ár oszt. ért.	
	frt	kr.
Tiszta buza	—	6 65
Kétszeres	—	5 55
Rozs	—	4 50
Kukorica	—	3 90
Zab	—	2 90
Burgonya	—	2 20
Száz klgamm szalonna	—	56 —
Egy	—	62
Egy	—	26
Egy	—	36
Száz	—	10 —
Egy	—	10
Száz	—	5 50
—	—	3 50
Négy köbméter tűzifa kemény	—	5 —
—	—	4 20
Egy liter szesz 36 fokú	—	36
—	—	09
—	—	12
—	—	07

C S A R N O K.

Egy királyné gondolatai.

(Carmen Sylva „Les pensées d'une Reine“ című könyvéből.)

Az ősz szálak fehér habok, melyek vihar után lepik el a tengert.

A szerelem, a gyűlölet, a féltékenység és a sors — vakok, az igazságnak pedig bekötvé a szem: tehát ki kell mennünk az élethől, hogy lássunk.

A szenvedő állat a magányt keresi; csak az ember szeret még szenvedésével is kérkedni.

Vannak könyvek, melyek égetnek és barázdákat hagynak magok után, vannak melyek érdeke-sebbé és szebbé teszik az arcot s vannak végre, melyek fenyegetnek s melyek láttán remegsz.

A szerető féltékenysége: hódolat; a férfié: sértés.

A fülemile éneke és a macskanyávogás két különböző dolog ugyanazon érzelem kifejezésére, de azért egymást meg nem értik.

A barátság, mely csakis a hálán alapszik, fény-kép, mely megfakul idővel.

A barátság fogy, ha az egyik részen sok a boldogság, a másik részen tulságos a szerencsét-lenség.

A boldogság hasonló a viszhanghoz: válaszol de nem jön meg.

A hirtelen nyert nyugalom vagy egy nyert uj erőnek, vagy a növekedő gyengeségnek a jele.

A szenvedés a leghűségesebb barátunk, — visszajön. Gyakran cserél alakot és ruhát, de köny-nyen ráismerünk szívélyes és meleg kézszorításáról.

Ne sopánkodj, hogy szenvedsz, mert segíteni tanulsz.

A bőjt csinálja az apostolokat, a jó étel a diplomatát.

Az ifjuság jósága: angyali; az öregségé: isteni.

A magányos szikla napról-napra élesebbé le-szen, a patakkó simább.

A mit az egyik személyben kedvesnek találsz, azt a másikban kiállhatatlannak. Mi vakit el vajjon?

A tűz forróvá teszi a vizet; de a viz kioltja a tüzet. Ne melengess a háládatlant: mert kiolt.

A büszkeség, ha erővel párosult — nemesít; ha gyengeséggel — alacsonyít.

Egy fejedelemnek csak szemre és füle van szüksége, mert szájával csakis mosolyognia kell.

Az álom egy nagyilekű rabló: mit az időtől rabol, — vissza adja az erőnek.

A hízolgók mindig azzal kezdik: hogy nem tudnak hizelegni.

Tömeg nélkül vértanuk sem volnának.

A kacérság nem mindig csel, gyakran paizs is.

Az ember olyan mint a hegedű. Csak mikor utolsó hurja is elpattan válik értéktelen fadarabbá.

A nyert sebek a világ szemeiben hőssé tesznek, tenszemeidben rokkanttá.

Szamosujvári.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Társ-szerkesztők:

Csák Alajos és Szentimrei István.

Hirdetések.

Szilágyvármegye alispánjától.

5409.—1890. szám.

Hirdetmény.

Szilágyvármegye központi és járási szolgálatszemélyzete számára 19 drb bekecs, 19 atilla, 19 drb magyar nadrág, 19 drb mellény, 1 kalap, 18 drb veres sapka, 19 drb nyakravaló, 19 drb nadrágszija beszerzése, illetőleg elkészítése céljából 420 frt, — négyszázhusz forint, továbbá 19 pár nyári és 19 pár téli eszima előállítása végett 266 frt, — kétszázhatvanhat forint kikiáltási ár mellett folyó évi június

hó 15-én d. e. 9 órakor s folytatólag Zilahon, a vármegye székházánál a főjegyzői irodában nyilvános árlejtési tárgyalás fogván tartatni, arra vállalkozni kívánók azon értesítéssel hivatnak meg, hogy a fent írt ruhák előállításához szükséges posztót és bélést a vármegye fogja adni s hogy a kitüntetett kikiáltási árak 10%-át az árlejtés alkalmával bánatpénzül és pedig készpénzben lefizetni kötelesek lesznek.

Az árlejtés megkezdése előtt alólírt alispánhoz címzett, vagy közvetlenül átadott zárt ajánlatok is elfogadtnak, ha azok a szükséges bánatpénzt magukban foglalják. Az árlejtésre kitűzött idő lejárta után zárt ajánlatok el nem fogadtnak.

Az árlejtési részletes feltételek az alispáni irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Zilah, 1890. május 23.

1—1

Szikszai Lajos,
kir. tanácsos, alispán.

Van szerencsém tisztelettel tudatni, hogy már 10 év óta fennálló üzletemhez a neutitseni, weiskircheni, bécsi és honi kész

fa- és vasbutor raktárt rendeztem be,

illetve erre belföldi és külföldi elsőrendű bútorgyárosoktól képviselőseget Szilágyvármegye és vidékére vettem át, midőn erről van szerencsém tudatni, szívesen meghívom a T. vevő közönséget, szükség esetén rendelvényeit nálam megtenni. Butorszövetek garnitúrákhoz legnagyobb választékú minta colectióim vannak rendelkezésre; elvállalok szilárd munkával ellátott butorokra berendezéseket, háló, ebédlő és szalon szobákhoz, kávéházak, nyaralók, fürdők, stbre.

Az árukat direkt első forrásból, a gyárból küldetem meg kívánság szerint, vagy helybeli raktáramból vehetők át; a fizetések megegyezések mellett hitelidőre, vagy részlet lefizetés mellett is történhetnek. Készpénzfizetésnél pénztári engedményt nyújtok, mely vétel összegétől függ: vidéki vagy távolabbi városokra a minta colectióit szívesen beküldöm, valamint költségkiszámlával is szolgálók; kívánság esetén megbízottamat a minta-collectió bemutatása végett s költségszámítás megtételére szívesen küldöm; megjegyzem, hogy butor behúzó kelméket legdivatosabb Jute, rips, gobelin, selyem, arany szövés, bársony, püsch és zsenilienbe méter számra is szolgálók és ebből egy nagy minta colectióval rendelkezem.

A butorok kiállítása úgy minőségben, mint művészi kivitelben kifogástalan s azok jóságáért a gyárosaim régi jó hírneve, nagy kiviteli képessége garantíroz s nemcsak versenyképes olcsóbb árak, mint sok nagyvárosi, de a munka művészi kiállítása és tartósága felülmúlja ezeket. Megjegyzem továbbá, hogy úgy olcsóság tekintetében, mint művészi és masszív kiállításra nézve felülmúl sok nagyvárosi bútorgyárosok készítményeit, és azon nagy előnye van a tisztelt megrendelőknek, hogy minden egyes darab butorokról személyes meggyőződést szerezhet anélkül, hogy erre előleget is adna. Gyárosaim nem hirdetik magukat, de szükségök sincs reá, mert gyárosaim csakis kereskedők által képviseltetik magukat. — Nádbutorokról és székekről, valamint zongora, cimbalom, vas pénzszekrények és varrógépekről külön gyári árak.

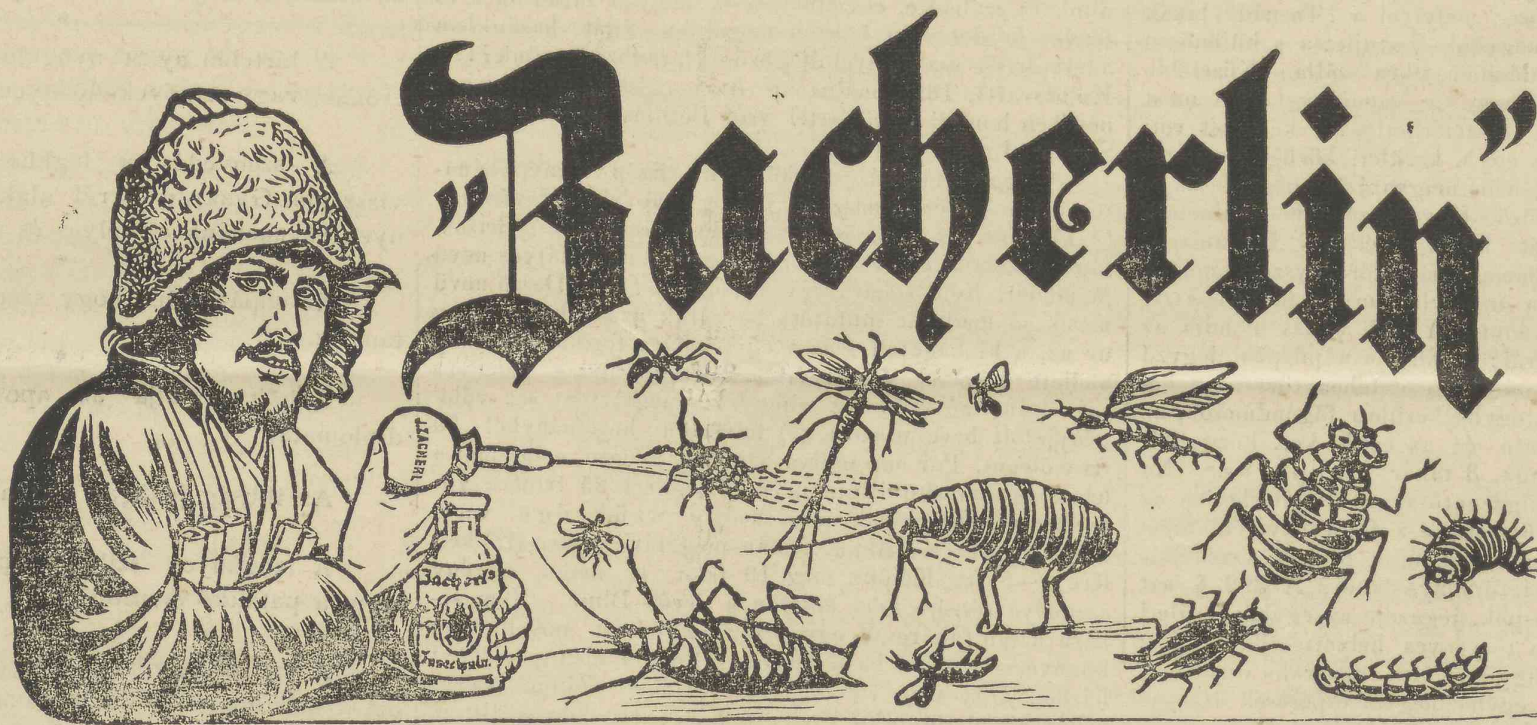
Vaspénztárak 50 frttól feljebb, varrógépek 24 frttól feljebb, zongorák 280 frttól feljebb, — nádszékek 2—10 frtig, — garnitúrák 60—700 frtig, — pulitíros siffon darabja 20—150 frtig, — pulitíros ágyak darabja 10—75 frtig, — pulitíros kredenc darabja 20—175 frtig, — pulitíros mosdó asztal darabja 15—75 frtig, — consol tükör márvánnyal, darabja 20—240 frtig, — író asztal darabja 10—120 frtig és még magasabb árak mellett is, ében fából, gyöngyház, elefántesont vagy más értékesebb berakásokkal és művészi faragványokkal. — Szíves megrendelésüket kérve, — ajánlom magamat,

FÁBRY JÓZSEF,

városház- és színházzal szemben Szilágy-Somlyón.

Egy félszázad óta hírneves és elismert teljesen ártalmatlan szépítő gyógyszer, mely fiatal, üde színt kölcsönöz, az arcbőrt minden kiütésektől óvja. — Egyedül valódi dr. Schihuvsky-féle *archenőcs, mosdóvíz, szappan*, gyors és kitűnő hatásnak bizonyult be szeplő, májfolt és minden bőrküütések ellen. Postai szétküldés naponta az ország minden részébe szállítatik. — Egy nagy tégely valódi 75 kr, egy kis tégely 40 kr, egy darab szappan 60 kr. — Raktár FÁBRY JÓZSEF divatárú és illatszerek üzletében Szilágy-Somlyón, városház és színházzal szemben. 3-12

A mintegy 20,000 üzletben árusított és az ártalmas rovarok ellen mindenütt legjobb szernek ismert

ismét olcsóbb lett. A valódi palackok J. ZACHERL névvel vannak ellátva s egy palack ára 15 kr, — 30 kr, — 50 kr, — 1 frt. — Kapható: Sz.-Somlyón Ruszka Ignác és Fábry József uraknál. — Sz.-Csehben: Donogán Albert urnál. — Tasnádon: Dulka Elek urnál. — Zilahon: Bikfalvy testvéreknél. — Zsibón: Harmath Márton urnál.

6-12